

مبارزه برای حقوق کارگران کشاورز سزار چاوز، اعتصاب و بایکوت انگور دِلینو

Fighting for Farm Workers' Rights Cesar Chavez, the Delano Grape Strike and Boycott

Vision and Motivation

With the coming of the Mexican Revolution in 1910, many Mexicans fled north to the United States in order to escape the bloodshed in search of new lives. As the influx of migration continued, the American demand for agricultural laborers was so high that a work-visa program for Mexicans was established in 1920. While the Bracero Program offered Mexican farm workers a legally binding work contract, the majority suffered gross abuses of their labor rights and racial discrimination.

Farm workers were often unpaid and were denied the right to unionize, a right that all other American workers enjoyed. They labored in inhumane conditions, as

بینش و انگیزه

با وقوع انقلاب مکزیکی در سال ۱۹۱۰، بسیاری از مکزیکی‌ها به شمال یعنی ایالات متحده گریختند تا در جستجوی زندگی نو از خونریزی بگریزند. همراه با تداوم مهاجرت، نیاز آمریکا به کارگران بخش کشاورزی آن قدر بالا بود که برنامه‌ای جهت ویزای کار مکزیکی‌ها در سال ۱۹۲۰ شکل گرفت. برنامه براسرو به کارگران کشاورز مکزیکی یک قرارداد کاری قانونی عرضه می‌کرد اما اکثریت آنها از نقض فاحش حقوق کار و تبعیض نژادی رنج می‌بردند.

حقوق کارگران کشاورزی اغلب پرداخت نمی‌شد و آنها حق تشکیل اتحادیه را نداشتند، حتی که دیگر کارگران آمریکایی از آن

growers ignored state laws on working conditions. The workers had no toilets to use in the fields, and were forced to pay two dollars or more per day to live in metal shacks with no plumbing or electricity. On top of that, grape pickers were paid an average of 90 cents per hour, plus ten cents per basket picked, placing their families well below the poverty line.¹

Cesar Chavez was born to a Mexican-American family in Arizona in 1927. As the Great Depression devastated the American economy, his family lost their farm and business, and in 1937 they moved to California. There, the Chavez family worked in the fields, moving from farm to farm with the seasons. In the early 1940s, the family settled in Delano, a farm town in the San Joaquin valley that would become the epicenter of a groundbreaking movement for farm workers' rights in the 1960s.²

Goals and Objectives

Chavez's ultimate goal was "to overthrow a farm labor system in this nation which treats farm workers as if they were not important human beings."³ In 1962, he founded the National Farm Workers Association (NFWA), which would form the backbone of his labor campaigns.⁴ Chavez wanted the dignity and rights of farm workers to be respected. "We demand to be treated like the men we are! We are not slaves and we are not animals," he said.⁵

In September 1965, the Delano Agricultural Workers Organizing

برخوردار بودند. آنها در شرایطی غیرانسانی کار می‌کردند و صاحبان مزارع، حقوق ایالتی در مورد شرایط کار را نادیده می‌گرفتند. کارگران بر روی مزرعه، جایی برای قضای حاجت نداشتند و مجبور می‌شدند روزانه دو دلار یا بیشتر برای زندگی در اتاقک‌های فلزی بدون لوله‌کشی یا برق بپردازند. فراتر از اینها، انگورچینان به طور متوسط ساعتی ۹۰ سنت به علاوه ۱۰ سنت برای هر سبد پر شده از انگور دریافت می‌کردند که این دستمزد، خانواده‌های آنان را بسیار پایین‌تر از خط فقر قرار می‌داد.^۱

سزار چاوز در یک خانواده مکزیکی - آمریکایی در ایالت آریزونا در سال ۱۹۲۷ متولد شد. در دوره‌ای که رکود بزرگ اقتصاد آمریکا را به نابودی می‌کشاند، خانواده او مزرعه و کسب و کار خود را از دست داد و آنها در سال ۱۹۳۷ به کالیفرنیا نقل مکان کردند. خانواده چاوز در مزارع کار می‌کردند و از این مزرعه به آن مزرعه بنا به فصل منتقل می‌شدند. خانواده او در دهه ۱۹۴۰ در دلینو، یک شهر کشاورزی در دره سن واکین سکنی گزیدند. این دره به مرکز جنبشی بی‌سابقه برای حقوق کارگران کشاورز در دهه ۱۹۶۰ تبدیل شد.^۲

اهداف و مقاصد

هدف نهایی چاوز «برانداختن یک نظام کار کشاورزی در این کشور بود که با کارگران کشاورز به گونه‌ای برخورد می‌کند که گویی انسان‌های مهمی نیستند.»^۳ او در سال ۱۹۶۲ اتحادیه ملی کارگران کشاورز را تاسیس کرد که استخوان‌بندی مبارزات کارگری وی را شکل می‌داد.^۴ چاوز به دنبال آن بود که کرامت و حقوق کارگران کشاورز مورد احترام واقع شود.

Committee (AWOC), mostly made up of Filipino grape pickers, went on strike, demanding pay of \$1.40 an hour plus 25 cents per box of grapes picked.⁶ AWOC's leader knew that a successful strike must include not only Filipino workers but also the many Mexican and Chicano workers in Delano. He reached out to Chavez and the NFWA, who gave him their support and expanded the strike's goals to include union contracts signed by the growers and

laws allowing farm workers to unionize and engage in collective bargaining.⁷

In the summer of 1967, Chavez shifted his focus from the strike to a nationwide boycott of California grapes in support of farm worker rights. A vast network of activists urged consumers to boycott grapes, and pressured supermarket chains to not buy grapes, in an effort to bring attention to the plight of the farm workers, thus pressuring the growers to sign contracts with their employees.

Leadership

Chavez's leadership was based on an unshakable commitment to non-violence, personal sacrifice, and a strict work ethic.⁸

او می گفت: «ما می خواهیم همانند انسان هایی که هستیم با ما برخورد شود! ما برده نیستیم، ما حیوان نیستیم.»^۵

کمیته سازماندهی کارگران کشاورز دلینو در سپتامبر ۱۹۶۵ دست به اعتصاب زد. این کمیته که اکثراً از انگورچینان فیلیپینی تشکیل می شد، خواستار ۱.۴۰ دلار دستمزد برای هر ساعت و ۲۵ سنت برای هر جعبه انگور بود.^۶ رهبر این کمیته می دانست که یک اعتصاب موفق باید نه تنها کارگران فیلیپینی بلکه هر چه بیشتر از کارگران مکزیکی و چیکانو در دلینو را نیز شامل شود. او به سراغ چاوز و اتحادیه ملی کارگران کشاورز آمد. چاوز به حمایت از وی آمد و اهداف اعتصاب را به امضای قراردادهای اتحادیه توسط صاحبان مزارع و قوانین مبتنی بر جواز تشکیل اتحادیه توسط کارگران کشاورز و مداخله در چانه زنی جمعی بسط داد.^۷

چاوز در تابستان ۱۹۶۷، تمرکز خود را از اعتصاب به بایکوت ملی انگورهای کالیفرنیا در حمایت از حقوق کارگران کشاورز انتقال داد. شبکه وسیعی از فعالان سیاسی و اجتماعی از مصرف کنندگان خواستند که انگورها را بایکوت کنند و بر فروشگاه های زنجیره ای فشار آورند که انگورها را نخرند تا به خواست کارگران کشاورز اهمیت داده شود و صاحبان مزارع مجبور به امضای قرارداد با کارکنان خود شوند.

رهبری

رهبری چاوز بر تعهد غیر قابل نقض وی به روش غیرخشونت آمیز، ایثار فردی و اخلاق کاری سختگیرانه مبتنی بود.^۸ او با وقف زندگی خویش برای این هدف از حامیانش می خواست که خود را هر چه بیشتر وقف آن کنند. چاوز

Having devoted his life to the cause, he demanded great dedication from his supporters. Chavez said, "You must become a servant of the people. When you do, you can demand their commitment in return."⁹

In the early years of the NFWA, through perseverance he slowly won over skeptical workers who had seen dozens of failed strikes. Chavez first worked to learn what workers wanted. He drew a map of the Delano valley and pinpointed 86 towns to target, and then his volunteers fanned out across homes and grocery stores to distribute registration cards asking for a name, address, and answer to questions about their wages and lack of Social Security and unemployment benefits. He and other volunteers then went door-to-door to recruit supporters.¹⁰

Chavez emphasized the necessity of adhering to nonviolence, even in the face of violence from growers. "We are convinced that non-violence is more powerful than violence," he wrote. "We are convinced that non-violence supports you if you have a just and moral cause."¹¹ Moreover, he knew that if the strikers used violence, the growers and the police would not hesitate to quell the strike with violence.

Civic Environment

The Delano growers were powerful, with many connections to the police, judges, and politicians in the community; they had accumulated vast wealth over the years and were loath to give any of it up. They hired armed security guards

می‌گفت: «شما باید خادم مردم باشید. وقتی چنین باشید، می‌توانید از آنها در مقابل، تعهدشان را درخواست کنید.»^۹

او در سال‌های ابتدایی فعالیت اتحادیه ملی کارگران کشاورز، توانست از طریق استقامت، به تدریج کارگران شکاک را که چندین اعتصاب ناموفق را شاهد بودند، با خود همراه کند. چاوز ابتدا تلاش کرد از خواست‌های کارگران اطلاع پیدا کند. او نقشه‌ای از درهٔ دِلینو رسم و ۸۶ شهر را به عنوان نقاط هدف تعیین کرد. سپس داوطلبان، خانه به خانه و فروشگاه به فروشگاه رفتند تا کارت‌های ثبت نام را که از افراد نام، نشانی و پاسخ به پرسش‌هایی در مورد دستمزد و فقدان تامین اجتماعی و مزایای بیکاری را می‌پرسید توزیع کنند. او و دیگر داوطلبان این کار را کردند تا حامیان این حرکت را با خود همراه کنند.^{۱۰}

چاوز بر ضرورت تمسک به روش غیرخشونت‌آمیز حتی در مواجهه با خشونت از سوی صاحبان مزارع تاکید می‌ورزید. او نوشت: «ما قانع شده‌ایم که مشی غیرخشونت‌آمیز قدرتمندتر از خشونت است. ما قانع شده‌ایم که مشی غیرخشونت‌آمیز در صورت داشتن هدفی عادلانه و اخلاقی پشتیبان شماست.»^{۱۱} فراتر از آن، او می‌دانست که اگر اعتصاب‌کنندگان به خشونت دست یازند، صاحبان مزارع و پلیس در سرکوب خشن اعتصاب تردید نخواهند کرد.

فضای مدنی

صاحبان مزارع دِلینو قدرتمند بوده و ارتباطات بسیاری با پلیس، قضات و سیاستمداران منطقه داشتند؛ آنها ثروت انبوهی را در طی سال‌ها انباشته و از واگذاری بخشی از آن بیزار بودند. آنها محافظان امنیتی مسلح برای

to intimidate the strikers. Picketers were sprayed with pesticides, threatened with dogs, verbally assaulted, and physically attacked.¹² Chavez responded by sending his allies in the clergy to walk the picket lines "as a reminder to police, grower security guards, and growers that the rest of the world was watching."¹³

Growers smeared Chavez's coalition as a group of dangerous "outside agitators" who were disrupting a peaceful community; they insisted that the workers "are extremely happy. If they weren't, they would not be coming here... These men

have chosen this type of work... We think that we have tried to better their lot."¹⁴

Police conducted surveillance of strikers, photographing them and recording their names. The county sheriff cracked down by forbidding strikers to "disturb the peace" by gathering and shouting on roadsides; he then went so far as to ban the use of the word *huelga* (Spanish for "strike"). In response, Chavez decided to force confrontation; his supporters deliberately disobeyed these edicts – in front of television and newspaper reporters – and were arrested. Meanwhile, Chavez,

ترساندن اعتصاب‌کنندگان استخدام کردند. اعتصاب‌کنندگان مورد سمپاشی واقع شدند، با سنگ تهدید شدند و مورد حمله زبانی و فیزیکی قرار گرفتند.^{۱۲} چاوز در مقابل، از متحدان خود در میان کشیشان خواست که در صفوف مقدم اعتصاب‌کنندگان گام زنند. این کار برای آن بود تا به «پلیس، محافظان امنیتی صاحبان مزارع و خود صاحبان یادآور شوند که دنیا در حال نظاره رفتار شماست.»^{۱۳}

صاحبان مزارع، ائتلاف چاوز را به عنوان گروهی از «محرکان بیرونی» خطرناک، که در یک منطقه آرام، اخلاص ایجاد می‌کنند، مورد حمله قرار دادند؛ آنها اصرار داشتند که کارگران «شدیدا خشنودند. اگر چنین نبود، آنها به اینجا نمی‌آمدند. ... این افراد، خودشان این نوع کار را انتخاب کرده‌اند. ... ما فکر می‌کنیم که سعی خود را برای بهبود وضعیت آنها انجام داده‌ایم.»^{۱۴}

پلیس به شناسایی اعتصاب‌کنندگان پرداخت، از آنها عکس گرفت و به ثبت اسامی آنها اقدام کرد. کلانتر منطقه با ممنوع کردن اعتصاب‌کنندگان از «ایجاد مزاحمت برای آرامش» با اجتماع و فریاد در کنار جاده، بر آنها فشار وارد می‌آورد؛ او حتی تا آنجا پیش رفت که استفاده از کلمه *هولگا* (تعبیر اسپانیایی برای اعتصاب) را ممنوع کرد. چاوز در پاسخ، تصمیم به مقابله گرفت؛ حامیان وی آگاهانه در مقابل گزارشگران تلویزیون و روزنامه‌ها این دستورات را نادیده گرفتند و بازداشت شدند. در این حال، چاوز که مشغول دیدار از دانشگاه‌های ایالتی بود، از این سرکوب برای جلب پشتیبانی دانشجویان استفاده کرد. دانشجویان ۶۷۰۰ دلار به این هدف کمک کردند. پس از مدتی دستور کلانتر مخالف با قانون اساسی اعلام شد.^{۱۵}

who was touring state universities, used this repression to rally support from students, who donated \$6,700 to the cause. The sheriff's order was later declared unconstitutional.¹⁵

Message and Audience

Chavez strove for better wages and working conditions, but more than that, he strove to spread a message of dignity, respect, and justice for farm workers.¹⁶ To communicate this message, he chose for a symbol a black Aztec eagle, because "It gives pride... When people see it, they know it means dignity."¹⁷ As the Delano strike began, Chavez took care to frame it not as a mere union dispute but as the beginning of a movement – a struggle for not just a goal, but a cause. The slogan strikers chanted was "Viva la causa!" – "Long live the cause!"

In December 1964, the NFWA launched its newsletter, *El Malcriado* or *The Voice of the Farmworker*. Written with humor and irreverence, it publicized stories of struggle against the growers' oppression and used cartoons of characters workers could identify with in order to communicate to the illiterate. The hugely popular newsletter was distributed at barrio grocery stores and sold at fundraising barbecues.¹⁸

El Malcriado was also used to mobilize supporters by publicizing the 1965 Delano strike. With NFWA members' support, the strike immediately spread from 20 labor camps to 48.¹⁹ Meanwhile, *el Teatro Campesino*, the Farm Workers' Theater,

پیام و مخاطب

چاوز برای دستمزدها و شرایط بهتر کار تلاش می‌کرد اما فراتر از آنها سعی می‌کرد پیام کرامت، احترام و عدالت برای کارگران کشاورز را گسترش دهد.^{۱۶} او برای انتقال این پیام، نماد عقاب سیاه آزتک را انتخاب کرد چون «غروآفرین است... وقتی مردم آن را ببینند می‌دانند که به معنی کرامت است.»^{۱۷} با آغاز اعتصاب دِلینو، چاوز مواظب بود که این اقدام را نه صرفاً به عنوان مذاکره اتحادیه‌ای بلکه به صورت آغاز یک جنبش تلقی کند - مبارزه‌ای نه فقط برای یک مقصد محدود بلکه یک هدف بزرگ‌تر. شعاری که اعتصاب‌کنندگان سر می‌دادند این بود: «زنده باد هدف.»

اتحادیه ملی کارگران کشاورز در سال ۱۹۶۴، خبرنامه خود به نام «صدای کارگر مزرعه» را راه اندازی کرد. این نشریه با زبان طنز و بدون ملاحظات معمول، داستان‌هایی از مبارزه علیه سرکوب صاحبان مزارع منتشر کرد و کارتون‌هایی از شخصیت‌ها عرضه می‌کرد که کارگران می‌توانستند با آنها ارتباط برقرار کنند. این امر موجب انتقال پیام به افراد بی‌سواد می‌شد. این خبرنامه بسیار محبوب، در فروشگاه‌های باریو توزیع شده و در مهمانی‌های جمع‌آوری کمک مالی به فروش می‌رسید.^{۱۸}

از «صدای کارگر مزرعه» برای انتشار اخبار اعتصاب دِلینو در سال ۱۹۶۵ جهت بسیج حامیان جنبش استفاده شد. با کمک اعضای اتحادیه ملی کارگران کشاورز، اعتصاب به سرعت از بیست اردوگاه کار به ۴۸ اردوگاه بسط یافت.^{۱۹} در عین حال، تئاتر کامپسینو یا تئاتر کارگران کشاورز، نمایش‌های طنزآلودی را از پشت کامیون‌ها برای سرگرم کردن اعتصاب‌کنندگان و جلب توجه

staged clever, humorous skits from the backs of trucks to entertain the strikers and attract others to join the cause. This bilingual street theater group made up of ordinary farm workers used comedy to teach their audience about their rights.²⁰

Chavez also needed to publicize the situation across the country. In December, he launched a boycott of two of Delano's main growers, Schenley Industries and DiGiorgio Fruit Corporation. But after strikers' spirits began to flag, in March 1966, Chavez organized a massive march of 300 miles from Delano to Sacramento, the state capital – the longest protest march ever in the United States. Not only was it a march, it was a pilgrimage that drew upon the Catholic faith of many of the strikers. Marchers sang “Nosotros Venceremos” – the civil rights anthem “We Shall Overcome” – as they carried portraits of the Virgin of Guadalupe, Mexico's matron saint and a symbol of hope, as well as large crosses representing Christ's final journey and flags including the NFWA's black eagle.²¹

As the march wound its way across California, excitement built, and in each town they passed through, they attracted new supporters, as well as media coverage.²² During the final leg of the journey, a Schenley Industries lawyer called, wanting to sign a contract. Schenley agreed to recognize the NFWA, give workers a raise of 35 cents an hour, and build a hiring hall for the workers.²³ It was the movement's first tangible victory.

However, the massively powerful

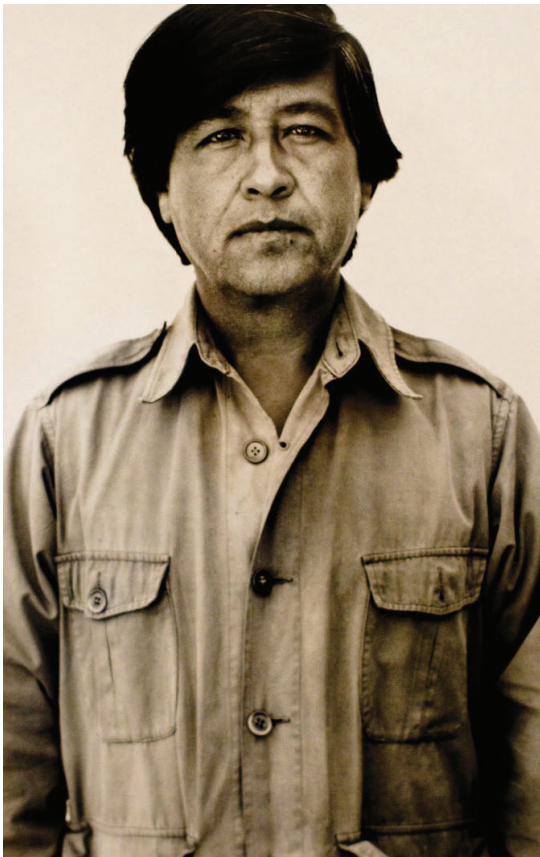
دیگران برای پیوستن به آنها به اجرا درآورد. این گروه نمایش خیابانی دو زبانه، از کارگران کشاورز معمولی تشکیل می‌شد که از کم‌دی برای آموزش حقوق کارگران استفاده می‌کردند.^{۲۰} چاوز همچنین نیاز داشت که به اطلاع‌رسانی در مورد وضعیت کارگران در سطح کشور بپردازد. او در دسامبر ۱۹۶۵ بایکوت دو شرکت اصلی کشاورزی در دِلینو، یعنی صنایع شنلی و شرکت میوه دی جیورجیو را آغاز کرد. اما پس از پایین آمدن روحیه اعتصاب‌کنندگان، چاوز در سال ۱۹۶۶ راهپیمایی انبوه ۳۰۰ مایلی از دِلینو تا ساکرامنتو، مرکز ایالت، را سازمان‌دهی کرد.

این تظاهرات، طولانی‌ترین تظاهرات در تاریخ ایالات متحده بود. این تظاهرات نه تنها یک راهپیمایی بلکه نوعی زیارت بود که بر ایمان کاتولیک بسیاری از اعتصاب‌کنندگان اتکا داشت. راهپیمایان، سرود جنبش حقوق مدنی یا «ما غلبه خواهیم کرد» را می‌خواندند در حالی که عکس‌های باکره گوآدالوپ، مادر مقدس مکزیکی، نماد امید همراه با صلیب‌های بزرگ به عنوان نماد سفر پایانی مسیح و پرچم‌هایی از جمله عقاب سیاه اتحادیه ملی کارگران کشاورز را در دست داشتند.^{۲۱}

با گسترش راهپیمایی به سراسر کالیفرنیا، هیجان لازم به وجود آمد و راهپیمایان از هر شهر

DiGiorgio Fruit Corporation was still refusing to give in, and after seven months of striking, the workers were again losing momentum. As some returned to work, Chavez secretly got them to strike from within the ranch, by developing an inside network of informants, persuading other workers to support the union, and engaging in tactical slowdowns of work.²⁴

In late May, Chavez launched a “pray-in” across from the DiGiorgio ranch entrance. For months, hundreds of farm workers flocked to a wooden altar set up on the back of Chavez’s station wagon to pray for elections and contracts. Meanwhile, the boycott spread, and the movement also began to block grapes from leaving distribution centers across the

که گذشتند حامیان تازه و پوشش رسانه‌ای را به خود جلب کردند.^{۲۲} در طی آخرین مرحله سفر، یکی از وکلای شرکت صنایع شنلی خواستار امضای یک قرارداد شد. شنلی با به رسمیت شناختن اتحادیه ملی کارگران کشاورز موافقت کرد و به دستمزد کارگران ۳۵ سنت در هر ساعت اضافه و سالی برای استخدام کارگران ساخته شد.^{۲۳} این اولین پیروزی محسوس جنبش بود.

اما شرکت بسیار قدرتمند میوه دی جیورجیو همچنان از تسلیم در برابرخواست کارگران امتناع می‌ورزید. پس از هفت ماه اعتصاب، کارگران دوباره نیروی محرکه خود را از دست می‌دادند. با بازگشت برخی از کارگران به کار، چاوز به طور مخفیانه از درون مزرعه از آنان خواست که اعتصاب کنند و این کار را با توسعه یک شبکه درونی از خبردهندگان انجام داد. او دیگر کارگران را قانع می‌کرد که اتحادیه را مورد پشتیبانی قرار دهند و در اعتراضات تاکتیکی در هنگام کار همراه شوند.^{۲۴}

چاوز در پایان ماه مه برنامه دعا در ورودی مزرعه دی جیورجیو را اعلام کرد. صدها نفر از کارگران کشاورز ماه‌ها در محراب چوبی ساخته شده در پشت اتومبیل استیشن واگن چاوز جمع شدند تا برای انتخابات و قراردادهای دعا کنند. در عین حال، بایکوت گسترش یافت و جنبش جلوی توزیع انگور از مراکز توزیع در سراسر کشور را نیز آغاز کرد.^{۲۵} دی جیورجیو در این فرایند فرسوده شد و برگزاری انتخابات اتحادیه را پیشنهاد داد؛ اما بعداً در انتخابات تقلب کردند تا اعتصاب‌کنندگان نتوانند رای دهند. چاوز در پاسخ، نام اتحادیه ملی کارگران کشاورز را از برگه‌های رای بیرون کشید و افراد را به بایکوت انتخابات فراخواند.^{۲۶}

country.²⁵ DiGiorgio was worn down, and offered to hold union elections; however, they then rigged the elections so strikers could not vote. In response, Chavez pulled the NFWA off the ballot and called for a boycott of the elections.²⁶

Ultimately, the governor of California ordered a new election to be held in September. To bolster their strength, the NFWA and AWOC merged, becoming the United Farm Workers of America (UFWA).²⁷ Organizers traveled as far as Texas and Oregon to track down and bring back strikers who had left California.²⁸ They set up a database tracking workers and their possible votes as they worked to win support, and on election day, volunteers picked up all the pro-union voters and drove them to the polls.²⁹ The UFW won the field worker vote in a victory that bolstered their credibility as well as their position within the overall labor movement.³⁰

However, the battle to win contracts wore on. Chavez recognized that he could not win in the fields alone, due to the growers' ability to bring in strikebreakers from Mexico.³¹ So he shifted his campaign's focus from the fields to the supermarkets. He sought to shut down the consumer market for grapes.³² In the summer of 1967, volunteers fanned out across the country, using labor and church contacts to set up networks of support and spread the message "Don't buy grapes."³³ Activists spread the word via mailing lists, letters to the editor, media interviews, public speeches, and debates.³⁴ They

در نهایت، فرماندار کالیفرنیا دستور انتخابات تازه را در سپتامبر صادر کرد. برای استحکام بخشیدن به نیروها، اتحادیه ملی کارگران کشاورز و کمیته سازماندهی کارگران کشاورز در همدیگر ادغام شده و به اتحادیه کارگران کشاورز آمریکا تبدیل شد.^{۲۷} سازمان دهندگان تا تگزاس و اورگون سفر کردند تا اعتصاب کنندگانی را که کالیفرنیا را ترک کرده بودند دنبال کرده و برگردانند.^{۲۸} آنها یک پایگاه اطلاعاتی برای پیدا کردن رد کارگران و جلب رای احتمالی آنان جهت کسب حمایت ایشان ایجاد کردند. داوطلبان در روز انتخابات رای دهندگان حامی اتحادیه را از منزل آنان سوار کرده و به مراکز رای گیری بردند.^{۲۹} اتحادیه کارگران کشاورز رای کارگران مزارع را به خود اختصاص داد. این پیروزی به اعتبار آنان و نیز موقعیت ایشان در درون جنبش کارگری افزود.^{۳۰} اما نزاع بر سر کسب قراردادها به جایی نرسید. چاوز تشخیص داد که او تنها در مزارع نمی تواند پیروزی را به دست آورد چون صاحبان مزارع می توانستند اعتصاب شکنانی را از مکزیک بیاورند.^{۳۱} به همین دلیل او تمرکز مبارزه را از مزارع به فروشگاهها متوجه کرد. او به دنبال آن بود که بازار را بر روی انگورها ببندد.^{۳۲} داوطلبان در تابستان ۱۹۶۷ در سراسر کشور با استفاده از ارتباطات کارگری و کلیسایی در کنار هم شبکه هایی برای حمایت و بسط پیام «انگور نخرید» تشکیل دادند.^{۳۳} فعالان سیاسی و اجتماعی این پیام را از طریق فهرست های پستی، نامه به سردبیران، مصاحبه های رسانه ای، سخنرانی های عمومی و مباحثه انتقال دادند.^{۳۴} آنها از صاحبان فروشگاهها می خواستند که انگور ها را نخرند؛ اگر امتناع می کردند، فعالان در برابر فروشگاه جمع شده و خواستار بایکوت فروشگاه می شدند.^{۳۵}

would ask store owners not to buy grapes; if they refused, activists would picket the store and call for a store boycott.³⁵

In February 1968, as some supporters called for less peaceful approaches to civic action, Chavez decided to embark on a “fast for nonviolence and a call to sacrifice,” an act of penance that would demonstrate the discipline necessary to wage a nonviolent civic struggle.³⁶ It resonated with deeply religious workers, who flocked to Delano in support of Chavez. After 25 days, he broke his fast in a gathering that included Senator Robert Kennedy.

In July 1969, Chavez made the cover of Time magazine, and as he became a national leader, he embarked on a 28-city tour of the United States, giving speeches that helped rally support for the grape boycott.³⁷ Finally, in the spring of 1970, smaller grape growers who were harder-hit by the boycott signed contracts with the union, ending a long and painful economic boycott.³⁸ As these growers' grapes were now union-approved, they sold for premium prices across the country, increasing the pressure on other growers.

At that point, 25 large growers entered into negotiations and signed contracts.³⁹ 10,000 workers were now given formal union representation, a higher wage (\$1.80 plus 20 cents for each box picked, as compared to the pre-strike wage of \$1.10 an hour), a health insurance plan, and safety limits on the use of pesticides in the fields.⁴⁰ After a five year long struggle, the workers had won not just better wages and working conditions, but a renewed sense

در فوریه ۱۹۶۸، با فراخوان برخی از حامیان جنبش برای رهیافت‌های شدیدتر، چاوز تصمیم گرفت «روزه برای عدم خشونت و فراخوان از خودگذشتگی» به راه اندازد.^{۳۶} این کار نوعی توبه بود که می‌توانست انضباط لازم برای یک مبارزه مدنی غیرخشونت‌آمیز را به نمایش بگذارد. این کار در میان کارگران به شدت مذهبی عکس‌العمل خوبی داشت که در دلینو برای پشتیبانی از چاوز گرد هم آمدند. او پس از ۲۵ روز روزه خود را در یک گردهمایی که سناتور رابرت کندی هم حضور داشت شکست.

تصویر چاوز در ژوئیه ۱۹۶۹، بر روی جلد مجله تایم قرار گرفت و با تبدیل شدن به یک رهبر ملی در یک تور ۲۸ روزه در ایالات متحده به ارائه سخنرانی جهت حمایت از بایکوت انگور پرداخت.^{۳۷} در نهایت در بهار ۱۹۷۰، صاحبان کوچک‌تر مزارع انگور که از بایکوت، بیشتر متضرر شده بودند، قراردادها را با اتحادیه امضا کرده و به بایکوت اقتصادی دردناک و طولانی پایان دادند.^{۳۸} با تایید این مزرعه‌داران توسط اتحادیه، آنها انگورهای خود را به قیمت‌های خوب در سراسر کشور فروخته و فشار را بر دیگر صاحبان مزارع افزایش دادند. در این نقطه، ۲۵ مزرعه‌دار بزرگ وارد مذاکره شده و قراردادها را امضا کردند.^{۳۹} به ده هزار کارگر نمایندگی صوری از سوی اتحادیه، دستمزدی بالاتر (۱.۸۰ دلار به علاوه ۲۰ سنت برای هر جعبه انگور چیده شده، در مقایسه با ۱.۱۰ دلار دستمزد برای هر ساعت پیش از اعتصاب)، بیمه بهداشت و محدودیت‌های ایمنی در کاربرد سموم در مزارع داده شد.^{۴۰} کارگران پس از پنج سال مبارزه طولانی، نه تنها دستمزد و شرایط کار بهتر بلکه حسی تازه از کرامت به دست آورده بودند.

of dignity.

Outreach Activities

From the beginning, Chavez reached out beyond the farm worker community to build a broad coalition consisting of civil rights activists, students, labor, and churches. The movement's support from the church sent the message that this was a mainstream, non-radical cause that was safe for community members to join; it also gave volunteers a kind of moral authority and provided a vital network for grassroots activists across the country.⁴¹

Chavez traveled to not only churches to request donations and support, but also to university campuses. Liberal student activists and civil rights volunteers from the Congress of Racial Equality and the Student Nonviolent Coordinating Committee joined the movement.⁴² Support for the movement crossed racial lines, including Mexican and Filipino workers, as well as black and white activists. During Chavez's 1968 hunger strike, Martin Luther King, Jr. sent him a telegram saying, "Our separate struggles are really one. A struggle for freedom, for dignity, and for humanity."⁴³

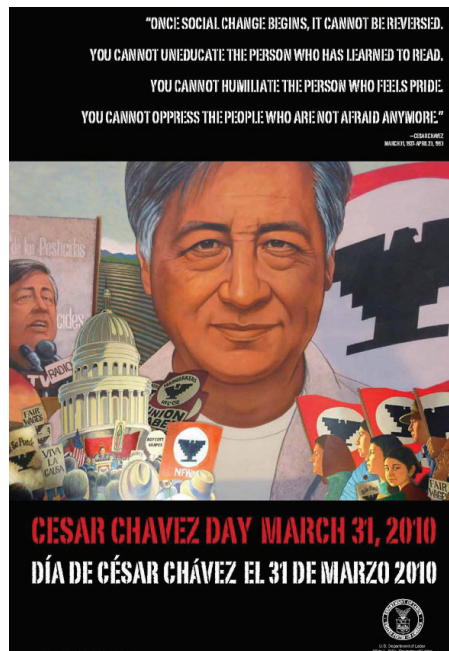
Organized labor provided essential support to the movement, as unions both inside and outside the United

فعالیت‌های فراگستر

چاوز از آغاز برای بساختن ائتلافی گسترده، شامل فعالان حقوق مدنی، دانشجویان، کارگران و کلیساها، خود را به جامعه کارگران کشاورز، محدود نکرد. پشتیبانی از جنبش توسط کلیسا، این پیام را انتقال داد که این جنبش در متن جامعه جریان دارد و هدف آن رادیکال نیست و همه اعضای جامعه می‌توانند به آن پیوندند؛ این جنبش همچنین به داوطلبان، نوعی اقتدار اخلاقی می‌بخشید و شبکه‌ای حیاتی برای فعالان در سراسر کشور ایجاد می‌کرد.^{۴۱}

چاوز برای درخواست هدایا و پشتیبانی نه تنها به کلیساها بلکه به شهرک‌های دانشگاهی هم می‌رفت. فعالان دانشجویی لیبرال و داوطلبان حقوق مدنی از «کنگره برابری نژادی» و «کمیته هماهنگی فعالیت‌های غیرخشونت‌آمیز دانشجویان» به جنبش پیوستند.^{۴۲} حمایت از جنبش به فراتر از مرزهای نژادی رفته و شامل کارگران مکزیکی و فیلیپینی و نیز فعالان سفید و سیاه‌پوست می‌شد. در طی اعتصاب غذای چاوز

در سال ۱۹۶۸، مارتین لوتر کینگ جونیور، تلگرامی برای او فرستاد که می‌گفت، «مبارزات جداگانه ما حقیقتاً واحدند. مبارزه برای آزادی، کرامت و برای انسانیت.»^{۴۳} کارگران سازمان‌یافته، حمایتی جدی از جنبش به عمل آوردند. اتحادیه‌ها هم در داخل و هم در خارج از ایالات متحده می‌توانستند قدرت خود را اهرمی برای بایکوت قرار داده و ارسال

States were able to add leverage to the boycott and help stop grape shipments. The movement drew political support from Senator Robert Kennedy, who helped lead Senate hearings on the strike and even demonstrated his support by joining a picket line.⁴⁴ It also won the support of the white-collar Mexican-American Political Association, giving the union additional political influence.⁴⁵

These diverse sources of support were an essential element of the movement's victory. Despite later setbacks, such as an unsuccessful lettuce boycott and a failed grape boycott aimed at ending the use of pesticides in the fields, Chavez continued to fight for farm workers' rights with a steadfast commitment to nonviolence until his death in 1993. For his tireless efforts for farm workers' rights, Chavez's birthday became a celebrated state holiday in California, and he was posthumously awarded the 1994 Presidential Medal of Freedom by President Bill Clinton. His work still resonates today; as Chavez said, "Once social change begins, it cannot be reversed. You cannot uneducate the person who has learned to read. You cannot humiliate the person who feels pride. And you cannot oppress the people who are not afraid anymore."⁴⁶

انگورها را متوقف سازند. این جنبش، حمایت سیاسی سناتور رابرت کندی را به خود جلب کرد. او مذاکرات سنا در مورد اعتصاب راهبری کرد و حتی حمایت خود را با پیوستن به صف اعتصاب‌کنندگان نشان داد.^{۴۴} جنبش، همچنین حمایت «اتحادیه سیاسی مکزیکی-آمریکایی» را که اتحادیه‌ای یقه سفید بود به خود جلب کرد که این امر بر تاثیر سیاسی اتحادیه افزود.^{۴۵}

این منابع متنوع پشتیبانی، جزیی بنیادین از پیروزی جنبش بودند. چاوز علی‌رغم عقب‌گردهای بعدی مثل بایکوت ناموفق کاهو و بایکوت شکست‌خورده انگور با هدف پایان بخشیدن به استفاده از سموم در مزارع، به مبارزه برای حقوق کارگران کشاورز با تعهد جدی به روش‌های غیرخشونت‌آمیز تا مرگ خود در سال ۱۹۹۳ ادامه داد. روز تولد چاوز به خاطر تلاش‌های خستگی‌ناپذیر وی برای حقوق کارگران کشاورز به یک تعطیلی ایالتی در کالیفرنیا تبدیل شد. در سال ۱۹۹۴ پس از مرگ، مدال ریاست جمهوری آزادی از سوی رئیس‌جمهور بیل کلینتون به او اعطا شد. کار او هنوز تاثیر خاص خود را دارد؛ همان‌طور که چاوز می‌گفت، «وقتی تحول اجتماعی آغاز شود نمی‌توان آن را به عقب بازگرداند. نمی‌توان سواد را از فردی که یاد گرفته پس گرفت. نمی‌توان فردی را که احساس غرور دارد تحقیر کرد و نمی‌توان مردمی که دیگر هراسی ندارند را سرکوب کرد.»^{۴۶}

Footnotes

1. "UFW History." United Farm Workers website.
2. Tejada-Flores, Rick. "Cesar Chavez." The Oxford Encyclopedia of Latinos and Latinas in the United States. Oxford University Press, 2004.
3. Chavez, Cesar. "Address to the Commonwealth Club of California." San Francisco, CA. 9 Nov. 1984.
4. Tejada-Flores.

پی‌نوشت‌ها

5. Chavez, Cesar. "The Union and the Strike." Cesar Chavez Foundation website.
6. Ganz, Marshall. *Why David Sometimes Wins: Leadership, Organization, and Strategy in the California Farm Worker Movement*. New York: Oxford University Press, 2009. Pg. 123.
7. "The Story of Cesar Chavez." United Farm Workers of America website.
8. Pawel, Miriam. *The Union of Their Dreams: Power, Hope, and Struggle in Cesar Chavez's Farm Worker Movement*. New York: Bloomsbury Press, 2009. Pg. 56.
9. Chavez, Cesar. "Education of the Heart: Quotes by Cesar Chavez." United Farm Workers website.
10. Ferriss, Susan and Ricardo Sandoval. *The Fight in the Fields: Cesar Chavez and the Farmworkers Movement*. Orlando: Harcourt Brace & Company, 1997. Pg. 67.
11. Chavez, Cesar. "Education of the Heart: Quotes by Cesar Chavez." United Farm Workers website.
12. Ferriss and Sandoval, pg. 96.
13. Pawel, pg. 18.
14. Ferris and Sandoval, pg. 97-8.
15. Ibid. pg. 106-7.
16. Pawel, pg. 24, 71.
17. "The Story of Cesar Chavez." United Farm Workers of America website.
18. Ferris and Sandoval, pg. 80-1.
19. Ibid. pg. 89.
20. Ibid. pg. 101.
21. Ibid. pg. 119.
22. Ibid. pg. 120.
23. Ibid. pg. 121-2.
24. Ibid. pg. 127-8.
25. Ibid. pg. 128.
26. Pawel, pg. 25.
27. Ferris and Sandoval, pg. 131.
28. Pawel, pg. 27.
29. Ibid. pg. 28.
30. Ibid. pg. 30.
31. Ibid. pg. 51.
32. Ibid. pg. 31.
33. Ibid. pg. 32.
34. Ibid. pg. 35.
35. Ibid. pg. 34, 39.
36. Ibid. pg. 41, 43, 46.
37. Ibid. pg. 54.
38. Ibid. pg. 61.
39. Ibid. pg. 63.
40. Bruns, Roger. *Cesar Chavez: A Biography*. Westport: Greenwood Press, 2005. Pg. 68.
41. Shaw, Randy. *Beyond the Fields: Cesar Chavez, the UFW, and the Struggle for Justice in the 21st Century*. Berkeley: University of California Press, 2008. Pg. 37.

42. Ferris and Sandoval, pg. 102.
43. Chavez, Cesar. "Lessons of Dr. Martin Luther King Jr." 12 Jan. 1990.
44. Ferris and Sandoval, pg. 117.
45. Ibid. pg. 130.
46. Chavez, Cesar. "Lessons of Dr. Martin Luther King Jr." 12 Jan. 1990.

Learn More

News and Analysis

- Cesar E. Chavez Foundation website.
- The Farmworker Movement Documentation Project. Si Se Puede Press.
- "The Fight in the Fields: Cesar Chavez and the Farmworkers' Struggle." PBS.
- "The Little Strike that Grew to La Causa." Time. 4 July 1969.

Books

- Ferriss, Susan and Ricardo Sandoval. The Fight in the Fields: Cesar Chavez and the Farmworkers Movement. Orlando: Harcourt Brace & Company, 1997.
- Ganz, Marshall. Why David Sometimes Wins: Leadership, Organization, and Strategy in the California Farm Worker Movement. New York: Oxford University Press, 2009.
- Levy, Jacques E. and Cesar Chavez. Cesar Chavez: Autobiography of La Causa. New York: Norton, 1975.
- Orosco, Jose-Antonio. Cesar Chavez and the Common Sense of Nonviolence. Albuquerque: University of New Mexico Press, 2008.
- Pawel, Miriam. The Union of Their Dreams: Power, Hope, and Struggle in Cesar Chavez's Farm Worker Movement. New York: Bloomsbury Press, 2009.
- Shaw, Randy. Beyond the Fields: Cesar Chavez, the UFW, and the Struggle for Justice in the 21st Century. Berkeley and Los Angeles: University of California, 2008.

Videos

- "Cesar Chavez on the Delano Grape Strike." KPFA radio. Berkeley, CA. 15 Jan. 1966.
- "Cesar Chavez at New York City College." BB3147. New York, NY. 16 May 1968.
- "The Life and Legacy of Cesar Chavez." YouTube.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

کتاب‌ها

ویدئوها